RETTENS KENDELSE (Sjette Afdeling)

12. januar 2011 *

I sag T-411/09,

Ioannis Terezakis, Bruxelles (Belgien), først ved advokat B. Lombart, derefter ved advokat P. Synoikis,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen ved L. Flynn og C. ten Dam, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

* Processprog: engelsk.

angående en påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 3. august 2009, hvorved sagsøgeren blev meddelt afslag på aktindsigt i dele af og bilag til visse skrivelser, som var blevet udvekslet mellem Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) og det græske økonomi- og finansministerium angående mulige skattemæssige uregelmæssigheder i forbindelse med opførelsen af Spata Lufthavn i Athen (Grækenland),

har

RETTEN (Sjette Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, E. Moavero Milanesi, og dommerne N. Wahl (refererende dommer) og S. Soldevila Fragoso,

justitssekretær: E. Coulon,

afsagt følgende

Kendelse

Sagens baggrund og retsforhandlinger

1 Ved e-mail af 24. april 2009 anmodede sagsøgeren, Ioannis Terezakis, i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter (EFT L 145, s. 43) om aktindsigt i korrespondancen mellem Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber og de græske myndigheder vedrørende de mulige

skattemæssige uregelmæssigheder i forbindelse med opførelsen af Spata Lufthavn, Athen (Grækenland).

2 Ved e-mail af 8. juni 2009 gav direktøren for direktorat C, »Operationel og strategisk støtte«, ved Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) sagsøgeren delvis aktindsigt i fem dokumenter, som sagsøgeren havde anmodet om indsigt i. Der var tale om følgende dokumenter:

— en skrivelse af 15. oktober 2004 fra OLAF til det græske økonomi- og finansministerium

— en skrivelse af 20. oktober 2006 fra det græske økonomi- og finansministerium til OLAF

— en skrivelse af 22. december 2006 fra OLAF til det græske økonomi- og finansministerium

— en skrivelse af 31. januar 2007 fra det græske økonomi- og finansministerium til OLAF

— en skrivelse af 27. juli 2007 fra det græske økonomi- og finansministerium til OLAF.

3 Ved skrivelse af 19. juni 2009 til Kommissionens generalsekretær fremsatte sagsøgeren en bekræftende anmodning, hvorved han anmodede Kommissionen om at genoverveje sit svar og meddele ham fuld aktindsigt i de dokumenter, der er nævnt ovenfor i præmis 2, herunder de tilhørende bilag samt en e-mail af 18. juli 2007 fra OLAF til de græske myndigheder.

4 Ved skrivelse af 3. august 2009 (herefter »den anfægtede afgørelse«) bekræftede OLAF's generaldirektør det afslag, der var meddelt ved afgørelse af 8. juni 2009. OLAF's generaldirektør har til støtte for den bekræftende udtalelse henvist til de undtagelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 1, litra b), og artikel 4, stk. 2, i forordning nr. 1049/2001. Hvad angår sagsøgerens anmodning om aktindsigt i e-mailen af 18. juli 2007 har OLAF's generaldirektør for det første henvist til, at denne e-mail ikke var nævnt i den oprindelige anmodning, og for det andet, at e-mailen ikke var registreret i OLAF's sagsakter, da der var tale om en uformel påmindelse.

5 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 13. oktober 2009 har sagsøgeren anlagt nærværende sag med påstand om annullation af den anfægtede afgørelse.

6 Ved skrivelse af 4. februar 2010 til Rettens Justitskontor anmodede Kommissionen Retten om at fastslå, at søgsmålet var blevet uden genstand som følge af Kommissionens afgørelse af samme dato, der tilbagekaldte og erstattede den anfægtede afgørelse.

7 Kommissionen henviste i sin afgørelse af 4. februar 2010 til, at sagsøgeren havde opnået en mere omfattende aktindsigt i de dokumenter, han oprindeligt havde anmodet om indsigt i, end hvad der fulgte af den anfægtede afgørelse.

8 Sagsøgeren har i sine bemærkninger til påstanden om, at det er ufornødent at træffe afgørelse, indleveret til Rettens Justitskontor den 9. marts 2010, gjort indsigelse mod denne påstand. Sagsøgeren har i denne henseende anført, at Kommissionens afgørelse af 4. december 2010 ikke fuldstændigt har gjort hans søgsmål uden genstand, eftersom Kommissionen stadig ikke har givet ham aktindsigt i visse af de dokumenter, der var nævnt i hans anmodning af 19. juni 2009, som gav anledning til den anfægtede afgørelse.

9 Ved kendelse af 28. april 2010 har Retten besluttet at behandle Kommissionens påstand om, at det fastslås, at søgsmålet er blevet uden genstand, sammen med sagens realitet og udsat afgørelsen om sagens omkostninger.

10 Sagsøgeren har i replikken anført, at han ikke har anlagt sag til prøvelse af Kommissionens afgørelse af 4. februar 2010, og at han anmoder Retten om at træffe afgørelse på grundlag af den anfægtede afgørelse og ikke tage hensyn til Kommissionens afgørelse af 4. februar 2010. Sagsøgeren har subsidiært gjort gældende, at han for så vidt angår denne afgørelse kan anerkende Kommissionens anmodning af 4. februar 2010 om, at det er ufornødent at træffe afgørelse, såfremt Kommissionen indvilliger i at betale de sagsomkostninger, han har afholdt. Kommissionen har i duplikken bl.a. anført, at den ikke er nået frem til en aftale med sagsøgeren om, hvad der vil udgøre et passende beløb til dækning af de sagsomkostninger, der er forbundet med den foreliggende sag.

Parternes påstande

11 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

12 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:

— Principalt fastslås det, at sagen er blevet uden genstand, og at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

— Subsidiært frifindelse.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Retlige bemærkninger

13 Henset til Kommissionens anmodning af 4. februar 2010 om, at det er ufornødent at træffe afgørelse, sagsøgerens bemærkninger af 9. marts 2010 vedrørende denne anmodning og replikken, finder Retten, at der skal tages stilling til det processuelle stridsspørgsmål uden mundtlig forhandling i henhold til procesreglementets artikel 114, stk. 3.

14 Det bemærkes indledningsvis, at hvis søgsmålets genstand bortfalder under sagens forløb, kan Retten ikke træffe afgørelse vedrørende sagens realitet, idet en sådan afgørelse ikke kan bibringe sagsøgeren en fordel (Rettens dom af 19.1.2010, forenede sager T-355/04 og T-446/04, Co-Frutta mod Kommissionen, Sml. II, s. 1, præmis 43-45).

15 En tvist kan bl.a. blive uden genstand som følge af, at den anfægtede afgørelse er blevet tilbagekaldt eller erstattet af en anden afgørelse under sagens behandling (Domstolens dom af 1.6.1961, forenede sager 5/60, 7/60 og 8/60, Meroni m.fl. mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 251, org.ref.: Rec. s. 201, på s. 213, og Domstolens kendelse af 11.11.1985, sag 82/85, Eurasian Corporation mod Kommissionen, Sml. s. 3603, præmis 11, samt Rettens kendelse af 17.9.1997, sag T-26/97, Antillean Rice Mills mod Kommissionen, Sml. II, s. 1347, præmis 14 og 15).

16 I denne sammenhæng skal det bemærkes, at selv om den retlige virkning af en ophævet retsakt ophører på det tidspunkt, hvor retsakten ophæves (jf. i denne retning Domstolens dom af 12.2.1960, forenede sager 16/59-18/59, Geitling m.fl. mod Den Høje Myndighed, Sml. 1954-1964, s. 163, org.ref.: Rec. s. 45, på s. 65), fjernes en retsakt, der tilbagekaldes og erstattes af en anden, fuldstændigt fra Unionens retsorden. Tilbagekaldelsen af en retsakt har derfor sædvanligvis virkning ex tunc (jf. i denne retning Rettens kendelse af 10.3.2005, sag T-184/01, IMS Health mod Kommissionen, Sml. II, s. 817, præmis 34-41, og af 9.9.2010, sag T-120/09, Phoenix-Reisen og DRV mod Kommissionen, ikke trykt i Samling af Afgørelser, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis).

17 Det bemærkes endvidere, at et annullationssøgsmål i helt særlige tilfælde ikke bliver uden genstand, selv om den retsakt, der blev påstået annulleret, er blevet trukket tilbage, når sagsøgeren ikke desto mindre bevarer en tilstrækkelig interesse i at opnå en dom, der formelt annullerer denne retsakt (jf. Rettens dom af 27.9.2002, sag T-211/02, Tideland Signal mod Kommissionen, Sml. II, s. 3781, præmis 48 og 49 og den deri nævnte retspraksis).

18 Det er i det foreliggende tilfælde ubestridt, at sagsøgeren kun har nedlagt påstand om annullation af den anfægtede afgørelse. Til trods for, at Kommissionen under sagens behandling vedtog den afgørelse af 4. februar 2010, der erstattede den anfægtede afgørelse, har sagsøgeren nemlig i replikken udtrykkeligt anført, at han ikke ønskede at tilpasse sine påstande, således at påstanden ville omfatte Kommissionens afgørelse af 4. februar 2010, selv om han ifølge fast retspraksis havde ret hertil (jf. Rettens dom af 12.12.2006, sag T-228/02, Organisation des Modjahedines du peuple d'Iran mod Rådet, Sml. II, s. 4665, præmis 28 og 29 og den deri nævnte retspraksis).

19 Det fremgår i øvrigt klart af den utvetydige ordlyd af Kommissionens afgørelse af 4. februar 2010, at den havde besluttet at »tilbagekalde [den anfægtede] afgørelse samt vedtage en ny afgørelse som svar på sagsøgerens bekræftende anmodning af 19. juni 2009«. Henset til den ovenfor i præmis 15-17 nævnte retspraksis må det følgelig fastslås, at sagen er blevet uden genstand.

20 Det bemærkes, at tilbagekaldelsen af den anfægtede afgørelse og vedtagelsen af Kommissionens afgørelse af 4. februar 2010 har givet sagsøgeren det resultat, han søgte at opnå med nærværende søgsmål, nemlig at den anfægtede afgørelse fjernes fra Unionens retsorden. Det må endvidere fastslås, at sagsøgeren ikke har anført noget forhold, der kan påvise en interesse i at opnå en dom, hvorved det fastslås, at den anfægtede afgørelse er formelt ulovlig.

21 Det følger af samtlige ovenstående betragtninger, at det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

Sagens omkostninger

22 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 6, er Retten frit stillet i sin afgørelse om sagens omkostninger, hvis det er ufornødent at træffe afgørelse om sagens genstand.

23 Retten finder på baggrund af de særlige omstændigheder i den foreliggende sag, at en korrekt anvendelse af ovennævnte bestemmelse må indebære, at hver part pålægges at bære sine egne omkostninger.

På grundlag af disse præmisser

bestemmer

RETTEN (Sjette Afdeling):

1) Det er ufornødent at træffe afgørelse i sagen.

2) Hver part bærer sine egne omkostninger.

Således bestemt i Luxembourg den 12. januar 2011.

E. Coulon
Justitssekretær

E. Moavero Milanesi
Afdelingsformand